

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра теорії та історії світової літератури

КУРСОВА РОБОТА

з історії зарубіжної літератури

на тему: РОЛЬ ЖІНОЧОЇ СПІЛЬНОТИ У ПРОЦЕСІ СТАНОВЛЕННЯ
МОЛОДОЇ ПРОТАГОНІСТКИ У РОМАНІ МАРІЇ ДУЕНЬЯС «ЧАС ПОМІЖ
ШИТТЯМ»

Студентки 3 курсу Млі05-21
напряму підготовки з історії зарубіжної літератури
спеціальності 035 Філологія
спеціалізація 035.051 Романські мови і літератури
освітньо-професійна програма Іспанська мова і література, друга іноземна мова, переклад
Лісовської Вікторії Сергіївни
Керівник доц. Куницька Ірина Валеріївна
Національна шкала _____
Кількість балів: _____ Оцінка: ЄКТС _____

Члени комісії

_____
(підпис) (прізвище та ініціали)

_____
(підпис) (прізвище та ініціали)

_____
(підпис) (прізвище та ініціали)

м. Київ – 2024 рік

ЗМІСТ

Вступ.....	3
Розділ I. Теоретичні аспекти ролі жіночої спільноти в літературі.....	5
1.1. Історичний огляд ролі жіночих спільнот в літературі.....	6
1.2. Аналіз теоретичних підходів до вивчення жінки-протагоністки в контексті формування літературного образу.....	9
1.3. Аналіз сучасних підходів до вивчення ролі жіночих спільнот у літературі.....	12
Розділ II. Аналіз жіночої спільноти та її впливу на розвиток головної героїні у романі "Час поміж шиттям" Марії Дуеньяс.....	15
2.1. Характеристика роману "Час поміж шиттям" як текстуального об'єкту для літературного аналізу.....	15
2.2. Художні засоби, використані для створення образів героїні та жіночої спільноти у романі.....	15
2.3. Аналіз сюжетних ліній, які розкривають протагоністичний образ головної героїні.....	17
Висновки.....	21
Список використаних джерел.....	24

ВСТУП

У сучасному літературному дискурсі роль жінки у формуванні літературного образу набуває все більшої уваги. Зокрема, роман Марії Дуеньяс "Час поміж шиттям" став об'єктом вивчення, що дозволяє розглянути роль жіночої спільноти у процесі становлення молодої героїні. У цьому контексті важливо проаналізувати, як вплив жіночого середовища та соціокультурних умов впливає на формування особистості та життєвого шляху головної героїні. Роман пропонує нам глибоке занурення у внутрішній світ героїні, виявлення її внутрішніх конфліктів та розвитку під впливом зовнішніх чинників. Такий підхід дає змогу розглянути не лише індивідуальні аспекти героїні, а й її взаємодію з навколишнім світом, зокрема з жіночим оточенням, що створюється у романі.

Актуальність дослідження полягає у висвітленні важливості ролі жіночої спільноти у формуванні особистості молодої протагоністки в сучасному літературному контексті. Роман Марії Дуеньяс "Час поміж шиттям" став важливим літературним твором, який дозволяє дослідити взаємозв'язок між жіночими персонажами та їх вплив на зростання та розвиток головної героїні. Розуміння цієї динаміки може відкрити нові перспективи для аналізу ролі жінок у літературі та їх впливу на формування ідентичності та самосвідомості. Крім того, у контексті сучасного суспільства, де зростає увага до гендерних питань та ролі жінок, дослідження відображення жіночої спільноти у літературі набуває особливої актуальності для розуміння сучасних гендерних динамік і соціокультурних змін.

Предмет дослідження: Роль жіночої спільноти у процесі становлення молодої протагоністки у романі Марії Дуеньяс "Час поміж шиттям".

Об'єкт дослідження: Взаємодія головної героїні з жіночим оточенням, вплив жіночої спільноти на формування особистості та життєвого шляху молодої протагоністки у романі.

Метою дослідження є аналіз ролі жіночої спільноти у процесі становлення молодої протагоністки в романі Марії Дуеньяс "Час поміж шиттям". Дослідження спрямоване на розкриття впливу жіночих персонажів та їхньої спільноти на еволюцію головної героїні та її формування як особистості.

Для досягнення мети було поставлено такі **завдання**:

- аналіз історичного аспекту ролі жінки в іспанській літературі
- визначення способів жіночого образотворення у літературі
- аналіз сучасних підходів до вивчення ролі жіночих спільнот у літературі
- дослідження роману як текстуального об'єкту для літературного аналізу
- аналіз сюжетних ліній, які розкривають протагоністичний образ головної героїні

Розділ I. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РОЛІ ЖІНОЧОЇ СПІЛЬНОТИ В ЛІТЕРАТУРІ

Гендер відіграє ключову роль у житті кожної людини, впливаючи на її спосіб сприйняття світу та взаємодії з ним. Від самого народження особа стикається зі стереотипами та очікуваннями, пов'язаними зі статтю, які визначаються культурою та суспільством. Мистецтво, включаючи літературу, може відтворювати та розглядати ці гендерні ролі.

Однак, через традиційну перевагу чоловіків у літературному світі, зображення жінок часто відповідають чоловічим уявленням та стереотипам. Жіночі персонажі часто представлені через призму чоловічих бажань та поглядів, що може призвести до спрощення та неповноцінного відображення їхнього досвіду та внутрішнього світу. Такий підхід викликає ряд проблем як у теорії літератури, так і в культурі загалом. Важливо враховувати ці проблеми та продовжувати дослідження гендерних аспектів у літературі з метою більш точного та комплексного відображення різноманітності та складності жіночого досвіду.

Розглядаючи художню літературу XIX століття, стає очевидним, що літературні тексти взаємодіють у створенні образу беззахисної жінки, яка уявляється схильною до втрати свідомості та емоційної нестійкості. Тексти утверджують патологічне уявлення про жіночність, створюючи образ жінки, який відповідає культурним конвенціям щодо її тіла, що історично та соціокультурно визначені. Такий підхід дає нам зрозуміти, що гендерна ідентичність, подібно до інших аспектів людської ідентичності, є культурним конструктом, а не простим наслідком біологічної статі. Вона формується через інтерпретацію минулого, уявлень та соціальних кодів, а також через спадкові цінності. Наприклад, звична характеристика чоловіка як агресивного та незалежного, а жінки як пасивної та залежної, є результатом культурного впливу. Ця трансценденція біологічної статі у формуванні поведінки та характеру людини відповідає культурним очікуванням і нормам.

Отже, гендер та споріднені поняття не тільки витікають із біологічної реальності, але визначаються суспільством, історією та культурою, що відображається як у медичних дискурсах, так і у літературних текстах.

1.1. Історичний огляд ролі жіночих спільнот в літературі

У літературі Середньовіччя, зокрема в іспанській, жінки часто зображувалися як символи родинного благополуччя та моральної сили. У багатьох творах, наприклад у "Пісні про мого Сіда", жінки відігравали значиму роль у підтримці родинних зв'язків та відновленні сімейного щастя. Моделью жіночності в цих текстах була покірність, милосердя та піклування про сім'ю.

У прозі тринадцятого і чотирнадцятого століть, хоча головними героями були переважно чоловіки, жінки теж відігравали «свою» роль у розповідях. Наприклад, у "Оповідях графа Луканора" підкорення жінки та її підлеглість чоловікові були визнані як ключові аспекти сімейного життя та моральної стабільності. Проте у цих оповідях також були присутні стереотипні відображення про жінок як невдячних, незрілих та жадібних. Такі твори відображали традиційні гендерні ролі та стереотипи свого часу, але в той же час дозволяли відчутти духовний та моральний вплив жінок на суспільство та сімейне життя.

Поступовий перехід від феодальної до капіталістичної системи відображається у літературі через ідеологічні протиріччя, що виникають у суспільстві. В Іспанії цей перехід супроводжується впливом нового соціального класу, який приймає світський підхід до життя, але при цьому раціоналізм ренесансного періоду не завжди може адекватно описати жіночі образи. Петраркізм, який Гарсіласо де ла Вега вніс у іспанську літературу, відображає ці протиріччя, особливо щодо співвідношення між шлюбом та коханням. Це відображає стару дилему, коли соціум намагається зберегти

старі звички, не маючи належної альтернативи для майбутнього. Таким чином, літературні тексти того часу стають своєрідним відображенням суспільних конфліктів та протиріч, які виникали в перехідний період історії.

У літературі Золотої доби в Іспанії мізогіністичні образи або сатиричні зображення жінок були поширеними. У XVIII столітті іспанська література виявляла інтерес до всіх аспектів жіночого життя, що відбивало дискусії про роль жінок у суспільстві, що розвивали просвітники. Цей період також характеризувався створенням нових моделей жіночості і чоловічості, а література відіграла важливу роль у їх поширенні. У літературі цього часу обговорювалися такі теми, як освіта жінок, їх соціальна функція, домашня робота, материнство та страждання від зловживання та фізичного насильства. Деякі твори сентиментального жанру також відображали дискримінацію та зловживання за статевою ознакою. Наприклад, у таких творах, як "Благородний злочинець" Гаспара Мельчора де Ховельяноса, "Егоїст" Розі Марії Гальвес та "Ревнивий Дон Лесмес" Вісента Родрігеса Арельяно, показано страждання жінок через невдячних або жорстоких чоловіків. Ці твори розкривають трагедію жінок, які опинилися в складних сімейних ситуаціях і зазнають фізичного або психологічного насильства.[2. с.157]

Наприкінці дев'ятнадцятого століття модернізм відкрив шлях для нового століття в Іспанії, що включало в себе європейську естетичну та соціальну динаміку різних «-ізмів», таких як футуризм, сюрреалізм, дадаїзм і т.д. Цей період супроводжувався серйозними політичними проблемами, які привели до двох диктатур, коротких республіканських періодів і громадянської війни.

Література цього періоду відображала екзистенційні проблеми, де чоловік часто виступав головним героєм. Філософи та поети більше цікавилися елітарними темами, ніж соціальними проблемами, що стосувалися широких мас. Деякі просвітники намагалися обговорити питання рівності, але дискусії залишалися на рівні ідеологічних тверджень.

Жіночі права та рівність не завжди виступали в центрі уваги, і незважаючи на те, що чоловіки і жінки обговорювали питання біологічних різниць, соціальна рівність залишалася поза увагою. У ідеологічному плані жінки зазвичай асоціювалися з материнством, тоді як чоловіки співвідносилися з інтелектом. У той період іспанські феміністки активно обговорювали питання рівності, тоді як чоловіки-просвітники зазвичай розглядали це з біологічної точки зору. Цитата Грегоріо Мараньона "Тільки чоловік завжди буде творити історію. Доля жінки, можливо, ще більш знакова, – створити чоловіка" [4, с.442] відображає патріархальний погляд на роль чоловіка та жінки в суспільстві.

У 1970-х роках нові політичні тенденції та організований феміністичний рух відкрили двері для жінок-письменниць і нового літературного дискурсу. Тепер літературний світ став місцем, де жінки могли висловлювати власні думки та досвід, а не лише бути об'єктом чоловічого погляду. З'являється нова література, яка відображає досвід жіночої ідентичності і шукає своє місце у цьому світі. Ці тексти не лише відтворюють реальність, але й аналізують її, впливають на свідомість читачів і створюють нові шляхи розуміння жіночої ролі та жіночого досвіду. Література стає засобом самовираження для жінок, що дозволяє їм не лише існувати, а й "бути" і жити в повному значенні цих слів.[2, с.159]

1.2. Аналіз теоретичних підходів до вивчення жінки-протагоністки в контексті формування літературного образу

Розвиток жіночих образів у іспанській літературі різних періодів був предметом досліджень таких науковців, як Хосе Луїс Альборг, Гуадалупе

Гомес-Феррер (роботи: *«Гендерні відносини»*, *«Історія жінок в Іспанії: 19 і 20 століття»*, *«Історія жінок в Іспанії та Латинській Америці IV: Від 20-го століття до порога 21-го»*), Енріке Вільяльба, Палома Фернандес Кентанілья та інші. Вони вивчали роль та еволюцію жінок у літературі, а також вплив соціокультурного контексту на їхнє зображення та сприйняття.

Вищезазначені іспанські науковці досліджували різноманітні аспекти жіночих образів у іспанській літературі, включаючи їхнє соціальне значення, взаємодію з іншими персонажами, внесок у розвиток сюжетів та тематики літературних творів. Вони аналізували, як змінювалася роль жінок у відповідь на зміни в суспільстві та культурі, і як це відображалось в літературних текстах різних історичних періодів.

Дослідження цих вчених сприяли глибшому розумінню та аналізу ролі жінок у літературі, а також сприяли розвитку гендерних студій і літературознавства. Вони допомогли виявити важливі тенденції та перетворення у зображенні жіночих персонажів, їхніх конфліктах, мотивації та характері, що сприяло збагаченню літературної критики та розширенню наукового розуміння літературного твору.

Аналіз теоретичних підходів до вивчення жінки-протагоністки в контексті формування літературного образу включає різноманітні аспекти, що враховують як культурні, історичні, так і літературні чинники. Основні теоретичні підходи до цього питання включають гендерні студії, феміністичний аналіз, структурний аналіз, психологічний підхід та інші.

У гендерних студіях та феміністичному аналізі літературних текстів акцентується на розкритті та розумінні гендерної динаміки, яка присутня у зображенні жінок-протагоністок. Ці підходи допомагають виявити, які гендерні стереотипи, соціальні очікування та ролі відображаються у літературних творах, а також як ці зображення сприймаються та впливають на читачів.

Феміністичний аналіз, зокрема, ставить за мету вивчення питань рівності, влади, сексуалізації та репрезентації жінок у літературі. Він аналізує, які аспекти жіночої ідентичності та досвіду відображаються у літературних творах, та розкриває взаємозв'язок між цими зображеннями та соціокультурним контекстом. Під час феміністичного аналізу дослідники звертають увагу на такі аспекти як репрезентація жіночої суб'єктивності, статева влада та патріархальні структури, сексуалізація та об'єктифікація, порушення гендерних стереотипів.

Структурний аналіз у літературі розглядає організацію тексту як систему взаємопов'язаних елементів, що впливають на сприйняття та розуміння образу жіночого головного персонажу. Вивчаючи будову твору, аналітики звертають увагу на сюжетні лінії, зміни у розвитку персонажа протягом оповідання або роману, а також на характеристику головної героїні та її внутрішній розвиток.

Основна увага спрямована на те, як різні аспекти структури тексту впливають на сприйняття жіночого образу. Це може включати аналіз композиційних рішень, таких як розташування епізодів або розділів, зміна перспективи оповідача, а також взаємодію головної героїні з іншими персонажами та оточуючим світом. Шляхом розгляду структурних елементів тексту можна краще зрозуміти, які аспекти жіночого образу були важливими для автора та як вони вплинули на сприйняття та інтерпретацію читачами.

Психологічний підхід до аналізу жіночих персонажів у літературі зосереджується на вивченні їх внутрішнього світу та психологічних мотивацій. Цей підхід допомагає розкрити складність та глибину образу жінки-протагоністки через аналіз її вірувань, цінностей, мотивів, страхів та бажань. Психологічний аналіз дозволяє розуміти, які внутрішні конфлікти, переживання та емоції впливають на поведінку та розвиток персонажа протягом тексту. Це допомагає виявити мотивації за її діями, розкрити її внутрішні протиріччя та динаміку особистості.

Аналіз психологічних аспектів жіночого персонажа дозволяє читачеві краще зрозуміти її як індивіда, сприяючи глибшому відчуттю співпереживання та емпатії з нею. Цей підхід розкриває багатогранність та реалізм літературного образу, роблячи його більш переконливим та привабливим для аудиторії.

Культурно-історичний підхід до аналізу жіночих персонажів у літературі спрямований на вивчення образу жінки-протагоністки в контексті культурних та історичних умов її створення. Цей підхід дозволяє виявити, які соціокультурні фактори впливали на формування образу жінки в літературі та як цей образ відображав та взаємодіяв із суспільством свого часу. Він допомагає зрозуміти, які соціальні та культурні норми, очікування та стереотипи визначали уявлення про жіночість та жіночий досвід у конкретні історичні епохи.

Культурно-історичний підхід розкриває важливі зв'язки між літературними образами жінок та соціокультурним контекстом їх створення, допомагаючи зрозуміти значення та смислові нюанси жіночих персонажів у відповідних історичних періодах.

Отже, аналіз різних аспектів жіночих персонажів відкриває широкий спектр можливостей для розуміння суспільного контексту, культурних та історичних змін, а також гендерних стереотипів, що відображаються у літературі. Ці дослідження стимулюють подальший розвиток літературної критики та гендерних студій, розширюючи наше розуміння жіночого досвіду та його відображення у художніх текстах. Вони є важливим внеском у розвиток літературознавства та вивчення ролі жінок у суспільстві в різні історичні періоди.

1.3. Аналіз сучасних підходів до вивчення ролі жіночих спільнот у літературі

У сучасній критиці, зокрема феміністичній, велика увага приділяється образу жінок у літературних текстах. Особливо цей аспект активно досліджується в Іспанії протягом останніх 30 років, де з'являється багато монографій, присвячених аналізу присутності та характеристики жіночих персонажів у творчості певних письменників. У художній літературі ХХ століття спостерігаються значні зміни, серед яких важливе місце займає роль жінки, що стає все більш прогресивною. Якщо у минулих століттях жінка як письменниця була рідкістю, то вже у ХХ столітті, особливо з 1940-х років, спостерігається активний процес її інтеграції в літературу.

Сучасна іспанська проза, зокрема та, яка створена жінками, є дуже цікавим об'єктом дослідження, особливо з урахуванням значних історико-політичних та соціальних змін. Проблема місця жінки в іспанському суспільстві завжди присутня в творах іспанських письменників, зокрема письменниць. Зміни на різних рівнях суспільного життя, включаючи нововведення в законодавстві, суттєво вплинули на сприйняття жінки оточуючими і самою нею, що, відповідно, знайшло відображення у літературній творчості.

Особливий інтерес викликають дослідження, що протиставляють видатні жіночі образи, створені в літературі протягом певного історичного періоду, жіночим моделям, які приймає або відкидає суспільство у той час. Наприклад, в останні роки активно досліджується такий типовий жіночий стереотип, як «берегиня домашнього вогнища» (*ángel del hogar*), і як він сприймався у середині ХІХ століття в Іспанії. Цікавим є порівняння жіночих персонажів у текстах з моделями, що відтворювали моральні та поведінкові канони того часу. Це порівняння дозволяє робити висновки про соціальні погляди автора, його ставлення до суспільних цінностей, а також про те, яким чином літературна творчість відображає або відхиляє суспільні конвенції. Такі дослідження також розкривають, які аспекти жіночого життя

підкреслюються або приховуються в літературі, і як це відображає відношення суспільства до реальності жінки. [2, с.155]

Представниця сучасної іспанської літератури XXI століття, Еспідо Фрейре, погоджується з ідеєю рівноправ'я та вільного вибору читача щодо того, який жанр та яка гендерна перспектива йому більше до вподоби. У її романах, таких як "Заморожені психіки" (1999) і "Там, де завжди жовтень" (1999), вона надає місце для висловлення різних точок зору, включаючи як жіночі, так і чоловічі перспективи. Вивчаючи роботи Еспідо Фрейре, можна зрозуміти, що вона вважає читача вільним від упереджень і відданим свободі вибору. Вона підкреслює, що читач може віддавати перевагу різним жанрам, але важливо, щоб він не дискримінував за статевою ознакою, а звертав увагу на якість та цінність тексту. [14, с.33]

Отже, у сучасній літературній критиці велика увага приділяється ролі жінок у літературних текстах, зокрема в іспанському контексті. Протягом останніх десятиліть спостерігається активний процес дослідження та аналізу образів жінок, які створюються письменниками. Враховуючи значні зміни в суспільстві та культурі, особливу увагу приділяють історичним та соціокультурним змінам, що впливають на сприйняття та відображення жіночого досвіду в літературі. Дослідження ролі жінок у літературі розкриває перед нами складність соціокультурних процесів, що відбуваються у суспільстві, та їх вплив на творчість письменників. Порівняльний аналіз жіночих образів у різних історичних періодах дозволяє краще зрозуміти еволюцію уявлень про роль та статус жінок у суспільстві.

Дослідження представниць сучасної іспанської літератури, зокрема робіт Еспідо Фрейре, свідчить про різноманітність підходів до відображення жіночого досвіду та гендерних перспектив у літературі. Це відкриває нові можливості для розуміння сучасних літературних тенденцій та відображення різноманітності гендерних ідентичностей.

У цьому контексті, подальше дослідження ролі жінок у літературі допоможе розкрити глибину та значущість жіночого досвіду в сучасному світі та сприятиме розумінню ширшого контексту літературної творчості.

**РОЗДІЛ II. АНАЛІЗ ЖІНОЧОЇ СПІЛЬНОТИ ТА ЇЇ ВПЛИВУ НА
РОЗВИТОК ГОЛОВНОЇ ГЕРОЇНИ У РОМАНІ «ЧАС ПОМІЖ
ШИТТЯМ» МАРІЇ ДУЕНЬЯС**

2.1. Характеристика роману "Час поміж шиттям" як текстуального об'єкту для літературного аналізу

Роман «Час поміж шиттям» є текстуальним об'єктом, що відкриває багато шарів для літературного аналізу. Він привертає увагу своїм складним сюжетом, глибокими персонажами та розкриттям важливих соціокультурних та гендерних проблем.

Перш за все, роман можна розглядати як відображення культурних та історичних реалій іспанського суспільства в період громадянської війни. Автор вдало вплітає в сюжет політичні події та соціальні зміни, а також демонструє вплив цих аспектів на життя головної героїні. Друга важлива точка для аналізу – це роль гендеру та жіночого образу у романі. Події та персонажі розкривають глибокі гендерні стереотипи, а також процеси освідомлення та переосмислення жіночої ідентичності. Головна героїня проходить складний шлях від залежності та обмеженості до самостійності та відкриття власного потенціалу. Також важливим аспектом для аналізу є психологічний портрет персонажів. Автор ретельно проробляє внутрішній світ головних героїв, їхні мотивації, страхи та бажання, що дозволяє читачеві глибше зрозуміти їхні дії та вчинки.

Структура роману також варта уваги. Вона побудована таким чином, що сприяє поглибленню сюжетних ліній та розвитку персонажів, а також відображенню тематичних мотивів та ідей. Роман "Час поміж шиттям" можна аналізувати і з точки зору його стильових та мовних особливостей. Авторка використовує різноманітні літературні засоби, такі як образи, символи та метафори, щоб поглибити розуміння тем і концепцій, які вона висвітлює у романі. Безперечно, важливим аспектом є і контекстуальний аналіз твору. Роман випускається у певний історичний та культурний момент, що може впливати на сприйняття його змісту та ідей. Дослідження історичного фону, політичних та соціальних подій, що оточували автора під час написання, дозволить краще зрозуміти контекст і тонкості твору.

Не менш важливо враховувати рецепцію та вплив роману на читачів. Аналіз рецепції включає в себе реакції та інтерпретації читачів, а також критику та відгуки на роботу. Рецепція роману може варіюватися залежно від часу та культурного контексту, і вивчення цього аспекту дозволить краще зрозуміти значення та вплив твору на аудиторію.

Загалом, роман «Час поміж шиттям» є багатограним текстом, який пропонує широкі можливості для літературного аналізу з різних точок зору, включаючи стильові, мовні, контекстуальні та рецепційні аспекти.

2.2. Художні засоби, використані для створення образів героїні та жіночої спільноти у романі

Історичний контекст у романі "Час поміж шиттям" є не лише фоном для подій, але й ключовим елементом, який допомагає розкрити глибину та атмосферу оповіді. Громадянська війна в Іспанії створює складне і напружене соціальне середовище, в якому розгортаються дії головних персонажів. Автор майстерно вплітає історичні події та факти у сюжет, надаючи читачеві можливість глибше зрозуміти контекст і мотивації героїв.

Через історичний фон читач відчуває напруження та турботи персонажів, відображаючи складність життя під час війни. Такий художній засіб робить роман більш реалістичним та емоційно насиченим, допомагаючи читачеві відчути атмосферу того часу та співпереживати персонажам у їхніх випробуваннях і турботах.

Роман Марії Дуеньяс висвітлює ряд суспільно важливих питань, серед яких особливо виділяються роль та статус жінок у суспільстві, питання ідентичності та самовизначення. Життєвий шлях головної героїні відображає складність соціальних умов та норм того часу, що мали великий вплив на жінок.

Через розкриття персональних переживань та боротьби героїні з традиційними ролями та очікуваннями суспільства, автор розглядає актуальні проблеми, що стоять перед жінками у соціумі. Такий підхід допомагає читачеві краще зрозуміти глибину та актуальність цих проблем, а також розглядати їх у контексті суспільного розвитку та трансформації. Роман надає можливість зануритися у внутрішній світ героїні та відчувати її боротьбу за індивідуальну свободу та самовираження.

2.3. Аналіз сюжетних ліній, які розкривають протагоністичний образ головної героїні

У початкових розділах роману ми спостерігаємо, як головна героїня, Сіра, перебуває у підпорядкованому становищі. Від її матері до доньї Мануели, а потім і від її хлопця Ігнасіо, всі вирішують за неї. Навіть у виборі розваги з сусідами вона не має власного вибору, оскільки її мати вважає за краще брати її з собою до швейної майстерні, де вона має навчитися жіночому ремеслу. Ця ситуація підкреслює стереотипне уявлення про жіночу роль у суспільстві та обмежені можливості жінок у розвитку своїх талантів і здібностей.

У цьому контексті важливо відзначити слова Ольги Каміно Севілья, яка вказує на те, що, хоча швейна справа зазвичай вважається традиційною жіночою роботою, найуспішнішими дизайнерами у сфері моди є чоловіки. Це свідчить про те, що суспільство часто приписує певні ролі та здібності жінкам, утверджуючи їх у стереотипному уявленні про жіночу роботу та обмежуючи їх можливості в інших сферах, як от мистецтво і дизайн.

У романі Сіра виявляє себе як творчу та самостійну особистість. Її персонаж еволюціонує разом із часом, адаптуючись до суспільних умов свого часу. Спочатку вона представлена як невинна дівчина, але з власними друзями та колегами, які є трохи відважнішими за неї. Її перша зустріч з хлопцем стає можливою завдяки знайомству через друга. Їхні стосунки

розвиваються, але вирішенням майбутнього керується відношенням хлопця із його матір'ю, що визначає подальшу долю Сіри.

Однак зустріч із Раміро змінює її підхід до життя: вона починає приймати власні рішення, адже він надає їй свободу вибору та підтримку. Це відкриває для неї нові можливості та дозволяє відчувати себе вільною від обмежень, що існували раніше. Вона відмовляється від привичного та приймає виклик, кидаючи роботу і розпочинаючи нове життя разом із Раміро.

Проте її незалежність та самостійність знову зазнає випробувань, коли вони переїжджають до протекторату Марокко. Тут вона знову стикається з патріархальним суспільством, де жінки часто мають обмежені можливості та підпорядковані чоловікам. Її стосунки з Раміро виявляються трагічними, але вона знову проявляє свою силу, зміцнюючи себе та знаходячи нові перспективи у житті. Африка стає для неї символом нового початку, де вона може знову знайти себе і відновити свою незалежність.

Те, що Сіра досягає успіху як дизайнерка, пояснюється тим, що вона пристосовується до потреб часу. «Потяг, сумнів і страждання спочатку. Безодня і пристрасть потім» [8] – закарбовує у свідомостях читачів авторка через слова Сіри. У Тетуані немає дизайнерок, які перевершують її. У неї до цього хист.

Сіра завжди дає своїм клієнтам те, що вони вимагають, підлаштовуючись під час. Вона навіть змінює свою особистість, щоб відповідати ролі, яку від неї вимагає Секретна служба. Після повернення до Мадрида, коли громадянська війна закінчилася, вона повертається під іншим ім'ям. Її нове ім'я - Аріш Агорюк. Сіра навчилася нікому не довіряти і ідеально підходить для роботи шпигункою. Недовіра завжди тримає вас напоготові. Вона повинна діяти стримано, не маючи можливості висловлювати свою думку або діяти за власним бажанням. Покладена на вас місія важливіша будь-якого життя.

У Мадриді, хоч і не мала цього робити, вона шукає свою колишню начальницю, донью Мануелу, щоб допомогти їй в її майстерні високої моди та отримати моральну підтримку. Вона робить себе відомою, отримує нових клієнтів і таким чином починає все спочатку, як у Марокко. Поширюється чутка про те, що в місті є нова дизайнерка, і німецьке товариство Мадрида шукає її та запрошує на свої вечірки. У її планах отримати інформацію і передати її англійській роботі. Діє як справжня шпигунка. Вона передає інформацію методом, який не викликає підозр, вона робить це шляхом написання азбуки Морзе в шаблонах своїх конструкцій, так що якщо хтось прочитає це, вони не помітять. У неї дуже творчий розум. Випадково вона знову зустрічає свого батька, який повернувся до Мадрида після війни, відновлюючи своє комфортне становище, але на англійському, а не на німецькому боці, і тому їх неможливо уявити на одному боці.

На завершення ми бачимо, як вона, адаптуючись до ролі шпигунки та ставши «іншою», відкриває свої здібності та вчиться пізнавати та любити себе. Вона, яка виступає під псевдонімом, перевершує власні межі, не лякаючись: «Я ніколи не могла уявити, що відчуття знову мати голку між моїми пальцями буде таким приємним».[8] Її подвійна таємна фігура допомагає їй покращити самооцінку.

Тепер усе здається можливим, вона пройшла шлях від невинної молодої жінки з Мадрида, яка дозволила іншим спокусити себе та маніпулювати собою, до жінки, яка спокушатиме чоловіків, щоб отримати важливу та вирішальну інформацію у своїй шпигунській роботі. «Я пробиралася крізь трафік, отримуючи постійні чоловічі погляди. Я не пам'ятала, щоб була об'єктом хоча б чверті з них у попередні місяці, коли мій образ був невпевненою молодою жінкою з волоссям, зібраним у невитончений пучок, яка ліниво йшла, волочачи одяг і рани свого минулого, яке намагалися забути».[8] Вона контролює своє життя, не будучи залежною від інших, вона здатна зробити все, що не змогла. Їй знадобилося змінити

свою особистість, щоб відкрити все, на що вона здатна як жінка. Вона відійшла від себе, щоб стати ближче до себе.

ВИСНОВКИ

У романі "Час поміж шиттям" Марії Дуеньяс виділяється важлива роль жіночої спільноти у процесі становлення молодого протагоністки. Жіночі персонажі відіграють значущу роль у житті головної героїні, впливаючи на її емоційний та психологічний розвиток. Вони надають їй підтримку, навчають ініціативності та самостійності, а також допомагають зрозуміти власну ідентичність та потенціал. Жіноча спільнота виступає символічним образом, що відображає важливі аспекти жіночого досвіду та солідарності. Вивчення цих аспектів дозволяє краще зрозуміти та оцінити роль жінок у літературному тексті та їх вплив на формування особистості головної героїні.

У результаті аналізу роману "Час поміж шиттям" виявлено, що жіноча спільнота відіграє важливу роль у житті молодого протагоністки. Її взаємодія з різними жіночими персонажами сприяє її особистісному зростанню та розвитку. Різноманітність характерів та досвіду цих персонажів допомагає головній героїні розширити свій світогляд, збагатити власний внутрішній світ та краще зрозуміти власні цінності та бажання. Взаємодія з різними жінками допомагає молодій протагоністці знайти своє місце в суспільстві та визначити власний шлях до самовираження та незалежності.

Крім того, вивчення ролі жіночої спільноти у формуванні молодого протагоністки дозволяє глибше зрозуміти гендерні та соціокультурні аспекти, які присутні у літературному творі. Це відкриває нові можливості для аналізу та тлумачення характерів та подій у контексті жіночого досвіду та ідентичності. Дослідження такого аспекту дозволяє краще усвідомити взаємозв'язок між соціокультурними умовами та формуванням особистості жінки, а також виявити вплив жіночого середовища на самовизначення та розвиток головної героїні.

Отже, дослідження теми нашої курсової роботи надає нам глибокого уявлення про складні взаємозв'язки між жіночими персонажами та їх вплив

на формування особистості головної героїні. Відомості, які ми отримали, не тільки допомагають краще розуміти сюжет та характери роману, але й відкривають нові горизонти для аналізу жіночого досвіду та ідентичності в літературі.

Дослідження ролі жіночої спільноти дозволяє нам розглядати важливі аспекти гендерних стереотипів та соціокультурних норм, що визначають поведінку та роль жінок у суспільстві. Ми розуміємо, наскільки впливовими можуть бути спільноти жінок у формуванні ідентичності та розвитку особистості. Взаємодія з різними жіночими персонажами розкриває нам багатоплановий підхід до розуміння жіночого досвіду, його варіативності та унікальності.

Крім того, наш аналіз дозволяє виявити важливі проблеми, пов'язані з ідентичністю та самовизначенням жінок у сучасному світі. Шлях головної героїні до самореалізації та незалежності нагадує нам про складність соціальних умов та норм, які впливають на розвиток особистості та пошук власного місця у суспільстві.

Отже, вивчення ролі жіночої спільноти у романі "Час поміж шиттям" стає ключовим елементом для розуміння глибини та складності жіночого досвіду в літературі. Це дослідження відкриває перед нами нові перспективи для аналізу та інтерпретації літературних творів, а також сприяє поглибленню нашого розуміння гендерних та соціокультурних аспектів жіночої ідентичності.

Revisar

En la novela " El tiempo entre costuras" de María Dueñas se destaca el importante papel de la comunidad femenina en el proceso de formación de la joven protagonista. Los personajes femeninos juegan un papel importante en la vida de la protagonista, influyendo en su desarrollo emocional y psicológico. Le brindan apoyo, le enseñan iniciativa e independencia y la ayudan a comprender su propia identidad y potencial. La comunidad de mujeres actúa como una imagen simbólica que refleja aspectos importantes de la experiencia y la solidaridad de las mujeres. El estudio de estos aspectos permite una mejor comprensión y valoración del papel de la mujer en el texto literario y su influencia en la formación de la personalidad del personaje principal.

Como resultado del análisis de la novela " El tiempo entre costuras", se encontró que la comunidad de mujeres juega un papel importante en la vida de la joven protagonista. Sus interacciones con varios personajes femeninos contribuyen a su crecimiento y desarrollo personal. La variedad de personajes y experiencias de estos personajes ayuda al personaje principal a ampliar su visión del mundo, enriquecer su propio mundo interior y comprender mejor sus propios valores y deseos. La interacción con diferentes mujeres ayuda a la joven protagonista a encontrar su lugar en la sociedad y determinar su propio camino hacia la autoexpresión y la independencia.

Además, el estudio del papel de la comunidad femenina en la formación del joven protagonista permite una comprensión más profunda de los aspectos de género y socioculturales que están presentes en la obra literaria. Esto abre nuevas posibilidades para analizar e interpretar personajes y eventos en el contexto de la experiencia y la identidad de las mujeres. El estudio de este aspecto permite comprender mejor la relación entre las condiciones socioculturales y la formación de la personalidad de la mujer, así como revelar la influencia del entorno femenino en la autodeterminación y desarrollo del personaje principal.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кушнір А. О. Еволюція образу жінки у сучасній іспанській прозі / А. Кушнір // *Літературний процес: методологія, імена, тенденції. Філологічні науки.* - 2014. - № 4.
2. Кушнір А. О. Жінка як суб'єкт художньої оповіді та іспанське суспільство, *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету.* Сер.: Філологія. 2016 № 22
3. Aguinaga Carlos Blanco. Historia social de la literatura española (en lengua castellana) / Carlos Blanco Aguinaga, Madrid, Castalia, 1981, 596 Págs
4. Alborg Jose Luis. Historia de la Literatura Española. Tomo I (Edad Media y Renacimiento) / Jose Luis Alborg, 2ªed. Ed. Gredos, Madrid, 1970, 1080 Págs.
5. Basanta Ángel. Literatura de la postguerra: La narrative / Ángel Basanta. — Madrid : Editorial Cincel, 1981. — 164 p.
6. Canavaggio Jean. Historia de la literatura española. Volumen I. (Edad Media) (ed. Española. NAVARRO DURÁN, Rosa) / Jean Canavaggio, Ed. Ariel S.A. Barcelona, 1994, 353 Págs
7. Ciplijauskaite Birute. La novela femenina contemporánea (1970–1985): hacia una tipología de la narración en primera persona (Autores, textos y temas) / Birute Ciplijauskaite. — Anthropos Editorial, 1994. — 255 p.
8. Dueñas, María. El tiempo entre costuras. Madrid: Temas de hoy, 2009.
9. Gaité Carmen Martín. Desde la ventana / Carmen Martín Gaité, Madrid, Espasa Calpe, 1993,140 Págs.
10. Lyotard Jean François. La postmodernidad (explicada a los niños) / Jean François Lyotard. — Barcelona : Gedisa, 1987. — 173 p.
11. Martínez-López Maribel. La imagen de la mujer en la literatura española del siglo XVIII. Paradigmas de género en la comedia neoclásica. / Maribel Martínez-López // *Anagnórisis: Revista de investigación teatral,* ISSN-e

- 2013-6986, N°. 1, 2010 (Ejemplar dedicado a: Las mujeres en el teatro), págs. 59-86.
- 12.Rico Francisco. De hoy para mañana: la literatura de la libertad / Francisco Rico // El País, 9 de octubre de 1991.
- 13.Ruiz Guerrero Cristina. Panorama de escritoras españolas / Cristina Ruiz Guerrero. — Cádiz : Universidad de Cádiz, Servicio de Publicaciones, 1997. — 215 p.
- 14.Suso Mourelo. La, femenino singular / Mourelo Suso // Leer, Junio 2000. — 45 p
- 15.Toledo Carmen. Féminas, femeninas, feministas que escriben / Carmen Toledo. — Madrid : Leer, Junio 2000. — 45 p
- 16.Zavala, Iris M. «Breve historia feminista de la literatura española (en lengua castellana)» / Iris M. Zavala, Tomo 2°. Ed. Anthropos. Editorial del Hombre (cultura y diferencia. Pensamiento Crítico. Pensamiento utópico), Madrid, 1995, 332 Págs